

מחשבה חופשית הניוזלטר של הפקולטה למדעי הרוח והחברה נובמבר 2025

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

תוכן עניינים

	פתיחה
4	ד"ר רחל הלל-אברהם
6	ד"ר יעל שרגא רויטמן
8	תוכנית חדשה
10	יזמות בקמפוס
12	מדעי ההתנהגות
14	יום עיון
16	מעבדת אימפקט
18	מוסיקה
	חווייה מתקנת בחינוך
	בונים מנהיגות
	בין מסורת לקידמה
	טקסי סיום
	משטרה וקהילה
	עושים אימפקט
	כובשים אולמות

דבר המערכת - ד"ר רחל הלל אברהם

על שליחות וחדשנות

מסלולי התואר השני בחינוך וחברה בקריה האקדמית אונן, פותחים בפני המחנכות והמחנכים אפיקים ואופקים חדשים, ומהם – אל הנוער שאת ייחודו ועוצמתו אנו רואים גם בימים המורכבים הללו

התשובה הבסיסית היא שמה שאפשר את התפתחות הנוער הנפלא הזה, אלו אנשי חינוך. הם המאפשרים את הקסם. דורות של אנשי חינוך המרכיבים את הגוף הזה שנקרא 'מערכת החינוך' מוסרים את נפשם למען ילדנו.

אנחנו, כחוג, פוגשים את אנשי ונשות החינוך הללו, מאמינות ומאמינים בהם ומבקשים לחזקם כסוכני השינוי המשמעותיים ביותר של חברה. הזכות הזו, לפגוש אותם בנקודות זמן מגוונות על פני הקריירה החינוכית שלהם, מאפשרת לנו הזדמנויות ליצור עבורם מענים רלוונטיים להתפתחות אישית, לאתגרי מערכת החינוך ולאתגרי השעה של החברה בישראל.

איך הופכים תואר שני המחויב לתיאוריה ומחקר, להכשרה רלוונטית לחיים בעידן כאוטי ומורכב? מתחילים באנשים – עיבינו את הסגל הכי מקצועי, מאתגר ועוטף שיש לנו בעוד חברות וחברי סגל בדמותו. המגוון המקצועי של הסגל, והשילוב בין פרקטיקה למחקר, מביא לכיתות את הידע התיאורטי בנשימה אחת עם הניסיון החינוכי-חברתי.

קורסי הליבה שלנו חושפים את אנשי החינוך בין השאר לאתגרי המאה ה-21 בחינוך ובחברה תוך חשיבה על מענים ויוזמות; הטראומה שבה אנו שרויים מקבלת ביטוי ועולה לשיח עמוק; והמגוון הזהותי שאנו פוגשים במכללה מקבל ביטוי בכל התמחות, וגם בקורס שפותח את החשיבה לגיוון כערך ואת הלב לאהב את רעי גם אם אינו כמוני.

בהתמחויות שילבנו תעודות הכשרה הפותחות בפני מורות ומורים אפיקי עיסוק נוספים, לצד עדכון תכנים תיאורטיים ופרקטיים. למשל, עבור מנהלות ומנהלי העתיד בחינוך הפורמלי והבלתי פורמלי, בהתמחות ניהול וארגון מערכות חינוך, הוספנו תכנים וכלים לניהול

כמה אחריות אני מרגישה על כתפינו, לפתוח שנת לימודים בעת כזו. החברה בישראל נושמת לרווחה: החטופים שבים, המלחמה פסקה ותקווה גדולה באוויר. אפשר להתחיל במלאכת השיקום והריפוי. מה התפקיד שלנו? ומה הסוגיות הרלוונטיות להביא לכיתות הלימוד?

מערכת החינוך בישראל מתמודדת מזה זמן עם אתגרים כבדים ובהם שחיקה גדולה, בין השאר בשל העומס העצום שנושאים על גבם המורים, שרבים מהם בוחרים מדי שנה לעזוב. זו מציאות כואבת שצריך להכיר בה. מלבד זאת, אתגרים נוספים, חלקם אופייניים לישראל וחלקם גלובליים – אתגרים הנוגעים למהפכת המידע, לידע, לרשתות החברתיות וכעת, ילדים ומורים במצבי טראומה.

והנה, אף על פי כן, דורות של נוער צמחו מתוך אותה מערכת, נוער שמוכיח פעם אחר פעם את הערכים שספג – באלפי יוזמות התנדבותיות בקהילה ובהשתתפות בחזיתות המלחמה. הנוער הזה הוא מודל לאומץ, לאחריות ולנתינה מקור לאווה ולתקווה. מה אנו יכולים ללמוד מהצלחה הזו, ועל מה שמאפשר אותה?

לראשונה הכשרה למובילי AI במערכת החינוך, כך שמוסמכים שלנו יוצאים עם הניסיון הכי נדרש ולא רק כמשתמשים אלא כמובילים פדגוגיים. הלמידה משלבת סדנאות VR, פיתוח פיזי של משחקי למידה טכנולוגיים ולא טכנולוגיים והכל בהובלת ד"ר גילה לוי עצמון.

'מעבדת אימפקט-מעבדה לחיים משותפים' בראשות ד"ר גלי סמבירא, שנרחיב על אודותיה במגזין זה, מוצעת לסטודנטיות מצטיינות בחוג. במעבדה, הן מלוות ארגוני חברה אזרחית באתגריהם, ועל הדרך מתרגלות מנהיגות אזרחית משפיעה כבר במהלך התואר.

בשנתיים האחרונות הרחבנו את התרומה החברתית חינוכית של החוג ופיתחנו יוזמה לציבור משמעותי במערכת החינוך שאינו זקוק לתואר שני, שגם על אודותיו נספר: 'מועדון ניהול קריירה', הזמנו מנהלות ומנהלים בכירים ותיקים והענקנו להם זמן איכות לחשוב לרגע על עצמם בגרסה הבאה שלהם.

כשאני חושבת על השליחות שלנו והמעורבות האקטיבית שלנו באחת הזירות החשובות ביותר בחברה; וכשאני יודעת שכל חוג וחוג בפקולטה עסוק גם הוא ביצירת מנועי שיקום ובנייה בעת הזו, אני מתמלאת בכוחות ובמוטיבציה לפתוח עוד שנה, מלאה באנרגיה לברכה שהיא תפילה:

חברות וחברי סגל יקרים, סטודנטים וסטודנטיות יקרים שלנו, שנשכיל להיכנס לכיתות בלב פתוח וברגישות כי כולנו, אנחנו והסטודנטים והסטודנטיות, מתחילים לא רק שנה אקדמית אלא גם שנת ריפוי ושיקום. ובמעמד זה, בכובעי כסגנית דיקן אני מזמינה אתכן/ם לפנות אלי לעצה, עזרה או הקשבה.

שנה טובה ומתוקה, שנה של תקווה, ריפוי וצמיחה.

ד"ר רחל (חלי) הלל אברהם,
ראש התואר השני בחינוך וס' דיקן להוראה,
הקריה האקדמית אונו

במצבי משבר וטראומה; ולמידה ויישום של אסטרטגיות להשפעה קהילתית וחברתית. לצד אלה, הוספנו כבחירת קורס גישור וניהול סכסוכים בחינוך, המפוקח ומוכר על ידי הלשכה המשפטית, בהובלתה של ד"ר מירי גולדרט.

בהתמחות חינוך מיוחד, לומדים ומתנסים כיצד למקסם את ההוראה בעידן הרפורמה לשילוב ילדים עם מוגבלות. רוכשים פרקטיקות להתקשרות במשפחות בילדים עם צרכים מיוחדים וכיצד לעבוד טוב יותר עם הצוות הרב תחומי ועוד; מעמיקים באוטיזם ובהיבטים שפתיים וניויר-קוגניטיביים ברכישת הקריאה והכתיבה ואפילו ביבוליות רפיה. משנה זו, הסטודנטים והסטודנטיות יוכלו להצטרף למהפכה חברתית שאנו מובילות ולקבל תעודת ייעוץ קריירה מותאמת לארגונים ולאנשים עם מוגבלות. הכשרה הכוללת פרקטיקות, בהובלתה של ד"ר כרמלה איגל.

בהתמחות החינוך וספורט, לצד תעודת מוביל קהילה בשיתוף עם עמותת ערכים בספורט והכשרה כמאמן מנטלי, פיתחנו פדגוגיה להוראה בתנועה ומשנה זו, בשיתוף פעולה בין התמחות חינוך וספורט לבין התמחות חינוך בגיל הרך - התואר השני בחינוך מלווה בית ספר גדול בגבעתיים להטמעת הפדגוגיות הללו בכל מקצועות הלימוד. ההכנה לקראת התהליך המרגש החלה בראשותם של ראשי ההתמחויות, ד"ר ניב נחליאלי וד"ר עינת ינוביץ', שפרסמה לאחרונה ספר בתחום. הסטודנטים בשתי ההתמחויות יקבלו הכשרה מיוחדת בהתאמה להתמחות בהוראה בתנועה. פדגוגיות אלו מאתגרות את הלמידה הפאסיבית במיוחד עם כניסתם של כלי הבינה המלאכותית אל הכיתות.

עוד בהתמחות בגיל הרך, לצד העמקה כיצד לבנות חוסן לילדים, יוכשרו הסטודנטים והסטודנטיות לפענוח ציורי ילדים, כלי שמרחיב את אמצעי ההתקשרות בגילאים בהם הוורבליות פחות מפותחת. ההתמחות שלנו מהווה גם קרש קפיצה לתפקידים חדשים שנדרשים עם יישום הרפורמה והמוסמכות שלנו כבר השתלבו בשטח.

ודוגמא אחרונה, מההתמחות שמובילה גם בקריה האקדמית אונו את ההכשרה שמאתגרת את כולנו: טכנולוגיות למידה ובינה מלאכותית. מעבר לקורסי ההתמחות שמתעדכנים בכל רגע נתון, השקנו השנה

חוויה מתקנת בחינוך

לראשונה, יוכלו השנה סטודנטים בחוג לחינוך לבחור במסלול הכולל תעודת מומחה בהוראה מותאמת בשילוב דיגיטל (הוראה מתקנת).
ד"ר יעל שרגא רויטמן על המפגש החזיתי בין לקויות למידה ומערכת החינוך

בראש המיקוד עומדת ד"ר יעל שרגא רויטמן, מרפאה בעיסוק, חלוצה בקידום התחום בקרב סטודנטים עם הפרעות קשב ולמידה, ושותפה בפיתוח חומרי הדרכה והנחיה למרצים בנושא עיצוב אוניברסלי וטכנולוגיות מסייעות להוראה-למידה. "המיקוד הזה מיועד לאנשים המבקשים להשתלב או להוביל שינוי בעולמות החינוך", היא אומרת. מעבר לניסיון המקצועי המרשים, יש לה גם קשר אישי לנושא. "גדלתי עם אח עם מוגבלות שכלית ואוטיזם, שנפטר לפני כמעט עשרים שנה", היא מספרת. "מצד אחד, הוא היה כמובן חלק מהמשפחה, אבל במקביל הייתה הרחקה שלו למסגרות חינוכיות ייעודיות וזה השפיע בהמשך על התפיסה שלי בנושא".

במסגרת המיקוד בהפרעות למידה וקשב (לקויות למידה), ישנה מעטפת תומכת והכוונה אישית, שמאפשרת לכל סטודנט וסטודנטית למצוא את דרכי העבודה הנכונים עבורם, ובהמשך לתת מענה אישי לילדים ולנוער שחווים כשלונות חוזרים ונשנים בתוך המערכת החינוכית הקיימת. "הלמידה אצלנו היא למידה יישומית, כולל מפגשים בשטח. לא מדובר רק בתיאוריות, אלא בהקניית כישורים של ממש להתמודדות עם האתגרים שהתלמידים חווים ביומיום", היא מסכמת.

תחילה, כמה נתונים: כ-10-5 אחוז מאוכלוסיית הילדים ובני הנוער בגיל בית ספר בישראל, מאובחנים עם לקויות למידה ו/או הפרעת קשב (ADHD). בנוסף, אנו יודעים כי במקרים רבים תלמידים אלו מתמודדים גם עם קשיים רגשיים וחברתיים, נוסף לאלו הלימודיים. ההשלכות על מערכת החינוך הן עצומות, ביניהן פערים לימודיים והשלכות על תחושת הערך העצמי. מספר הילדים הגבוה בכיתות הלימוד, לצד קשיים מערכתיים נוספים מקשה אף הוא על ילדים עם קשיים לימודיים ונוצר צורך קריטי ומיידי במתן מענה משלים ומותאם עבור התלמידים, בראיה מערכתית הלוקחת בחשבון את בית הספר והסביבה המשפחתית.

על מנת לענות על כל הצרכים הללו ויותר, נוסד בקריה האקדמית אונו המיקוד בהפרעות למידה וקשב, במסגרת התואר הראשון בחינוך וחברה. המיקוד נועד להכשיר את בוגרי התואר לעבוד ולתמוך בילדים ובאנשים בעלי קשיי למידה ותפקוד ברמות שונות. המיקוד מקנה תעודת מומחה בהוראה מותאמת בשילוב דיגיטל המאפשרת השתלבות בעמותות וארגונים חינוכיים ובהמשך גם לעבוד כעצמאי בתחום. במיקוד ניתנת גם תעודת מדריך בריאות נפש המאפשרת להשתלב בעבודה בארגונים המתקצבים על ידי משרד הבריאות.

"זו לא את"

ד"ר נעמי לנדאו הלברטל, מרצה בקריה האקדמית אונו, בוגרת המכללה בתחומי יזמות וחדשנות וסמנכ"לית פיתוח עסקי בחברה cob, השיקה באחרונה את "במלתעות הפטריארכיה", ספר מדובר בנושא אלימות מיני ורצח-עם. ד"ר לנדאו הלברטל, בעצמה בעלת הפרעת קשב וריכוז שאובחנה בילדותה, נזכרת כיצד מערכת החינוך כשלה בהתמודדות מולה. "פשוט לא ידעו מה לעשות איתי", היא מספרת. "כולם ראו ילדה בעייתית שלא מצליחה להתרכז וסבתא שלי, ברברה (בובי) הרטמן ז"ל, שהלכה באחרונה לעולמה, ראתה ילדה יצירתית עם דרך חשיבה ייחודית. אחרי יום קשה בבית הספר, הייתי מגיעה אליה שבורה לגמרי והיא הייתה מסתכלת עליי ואומרת – 'הם לא מבינים אותך, אבל זה לא אומר שיש בך משהו לא בסדר. זו לא את, זה אומר שהם צריכים ללמוד להבין'.

בונים מנהיגות

מועדון הניהול לפיתוח קריירה של הקריה האקדמית אונו מסכם מחזור ראשון מוצלח, עם 15 מנהלות ומנהלים מכל חלקי החברה הישראלית, שקיבלו כלים שיאפשרו להם להתמודד עם אתגרי מערכת החינוך

המשתתפים למדו על מציאת הדנ"א החינוכי שלהם דרך עולמות של סטוריטלינג ומיתוג אישי עם ענבר אמיר, על נטוורקינג ויצירת קשרים חוצי ארגון עם היזם הסדרתי זיו אלול, על מצוינות ארגונית עם יובל נבו, מפקד יחידת תלפיות לשעבר, ועל משמעות ככוח מניע עם ד"ר שמעון אזולאי.

אחת ההרצאות המרגשות במיוחד הייתה של מיכל רזנשיין, ראש עיריית קריית אונו, שחשפה בפני המנהלים את מסע החיים שלה מאשת חינוך ומורה למנהלת בית ספר ומשם לראשות העיר. "היא הראתה לנו איך אפשר לייצר אופק למנהלים ולמנהלות ולאנשי חינוך", מספר ד"ר הלוי. גם רנן הרטמן, מייסד הקריה האקדמית אונו, הגיע לדבר על סולידריות חברתית והמצפן הערכי שהוביל אותו להקים את המוסד האקדמי. "זה היה מפגש מאוד מאוד מרשים ומעורר השראה", מוסיף הלוי.

ד"ר גלי סמבירא, מומחית לחברה האזרחית ולשעבר מנכ"לית משרד ההסברה, העניקה למנהלים יחידה משמעותית על פיתוח משאבים, התממשקות למגזר השלישי ולחברה אזרחית. ד"ר שי פרוכטמן, לשעבר יו"ר איגוד מנהלי אגפי החינוך בישראל, דיבר על העולם המוניציפלי וההתממשקות עם רשויות מקומיות, ואיך אפשר לייצר ממשקים ושיתופי פעולה בהיבטים רחבים.

אבל מעבר לתכנים המרתקים, הכוח האמיתי של המועדון נעוץ בקבוצה עצמה. "מדובר בקהילה של מנהלות ומנהלים שמביאים את שולחן העבודה שלהם למרכז השולחן שלנו", מסביר ד"ר הלוי, "ואנחנו דנים בו בצורה לא שיפוטית, בלי בוסים, תוך התייעצות ועזרה הדדית".

בעולם החינוך הישראלי, שבו מנהלי בתי ספר רגילים להשתלמויות שנכפות עליהם מלמעלה, צמחה בקריה האקדמית אונו יוזמה מרעננת – מועדון הניהול לפיתוח קריירה בחינוך. התוכנית, שסיימה זה עתה את המחזור הראשון שלה, מציעה משהו שמנהלים ותיקים כמעט לא פוגשים: מרחב מוגן ללמידה והתפתחות אישית, בלי ממונים, בלי אג'נדות חיצוניות, ועם התמקדות מלאה במנהל עצמו ובצמיחתו המקצועית.

"המועדון הזה נולד מחלום לייצר פלטפורמה למנהלי בתי ספר ותיקים", מסביר ד"ר ליאור הלוי, מוביל התוכנית ומרצה לתואר שני בהתמחות בניהול וארגון החינוך בקריה האקדמית אונו. "מגזר שמקבל הרבה תוכן והשתלמויות, אבל בדרך כלל אלה השתלמויות מטעם: המפקח שרוצה שמנהל ילמד, מנהל אגף חינוך, מחוז, משרד החינוך, רשת כזו או אחרת. מי שנמצא שם זה הממונה בצורה כזו או אחרת".

החידוש של התוכנית טמון בגישה השונה לחלוטין. כאן, לראשונה, נוצרה קבוצת שווים של 15 מנהלים ומנהלות מכל רחבי הארץ – מהמגזר הממלכתי והממלכתי-דתי, מירושלים ועד הדרום, מתל אביב ועד הצפון – שנפגשים אחת לשבועיים על חשבון זמנם הפרטי, כדי להתעסק אך ורק בהתפתחות המקצועית שלהם על ציר הקריירה.

"אנחנו חושפים אותם לתכנים שבדרך כלל מנהלים לא נחשפים אליהם", מדגיש ד"ר הלוי, "תכנים שבאים מעולמות ניהוליים מקבילים לניהול בית ספר".

המחזור השני של המועדון ייפתח בחורף הקרוב, ומיועד למנהלים ומנהלות בעלי ותק ניהולי של חמש שנים ומעלה. התוכנית תכלול שמונה מפגשים שיתקיימו אחת לשבועיים בימי שלישי בערב, ותעסוק בנושאים כמו גיבוש זהות ניהולית אישית, פיתוח חשיבה יצירתית, זיהוי מגמות חינוכיות בארץ ובעולם, וחוסן אישי וניהול במורכבות.

בזמן שמערכת החינוך הישראלית מתמודדת עם אתגרים מורכבים ושיעורי שחיקה גבוהים בקרב מנהלים, מועדון הניהול של התואר השני בחינוך, בהובלת ד"ר רחל הלל אברהם מציע משב רוח רענן. הוא מוכיח שכשנותנים למנהלים מרחב קולגיאלי שיתופי שמפיג את הבדידות הניהולית, כשמסירים את הלחץ של הממונים והאג'נדות החיצוניות, וכשמתייחסים אליהם כאל אנשי מקצוע שראויים להשקעה – מתרחש קסם. המנהלים מוצאים מחדש את התשוקה למקצוע, מגלים אופקים חדשים, ויוצאים מחוזקים ומלאי השראה להמשיך ולהוביל את בתי הספר שלהם לעתיד טוב יותר.

המשתתפים במחזור הראשון לא חסכו במילות שבח והתרגשות. "שמחה שלקחתי חלק בקבוצה, זכיתי לתת מתנה בעלת ערך לעצמי!" שיתפה אחת המנהלות במפגש הסיום. התייחסות מיוחדת זכתה המעטפת שיצרה הקריה האקדמית. "תודה על הסטינג, על תשומת הלב לפרטים", אמרה מנהלת ותיקה, "מנהלים בדרך כלל בצד הנותן ולא בצד המקבל, לשבת באכסניה כל כך יפה ונעימה וכל המעטפת, כיף גדול!"

הקריה האקדמית אונו, שמממנת את רוב עלות התוכנית (המשתתפים משלמים רק סכום סמלי) רואה בתכנית השקעה אסטרטגית בעתיד החינוך הישראלי. ד"ר מירי גולדרט, ראש ההתמחות לתואר שני בניהול וארגון מערכות חינוך, שותפה לחזון: "המטרה. היא ליצור דור של מנהיגים חינוכיים שרואים בניהול בית ספר לא רק תחנה אלא קריירה מקצועית עם אופקי התפתחות מגוונים".

מסורת, מגדר ויזמות

סבתא ג'מילה כדגם להבניית שינוי חברתי ולהעצמה נשית במסגרת קורס אקדמי בחוג לחינוך וחברה בקריה האקדמית אונו

קרדיט: ד"ר שירה סופר-ויטל

המושג "העצמה נשית" נלמד אצלנו כהליך חברתי שבו נשים מעצימות את חייהן, פועלות לקבל גישה למשאבים, ומרחיבות את יכולת ההשפעה שלהן על סביבתן. דרכן של נשים בחברות מסורתיות מאופיינת לא פעם במגבלות חברתיות, ציפיות מגדריות ותקרות זכויות שלא תמיד נראות לעין.

סבתא ג'מילה ממחישה היטב כיצד ניתן להפוך מגבלות אלה למנוף לצמיחה. היא התחילה את דרכה כאם צעירה בכפר שבו לנשים כמעט לא היה חלק בשוק העבודה. בעזרת ידע מסורתי שעובר מדור לדור על צמחי מרפא ושמן זית רקחה סבונים רפואיים בבית. הניסיונות הראשונים לא תמיד צלחו, ולעיתים נתקלה בקשיים כלכליים ובהתנגדות חברתית. אך ההתמדה והאמונה ביכולותיה הפכו את הסבון מצמחים המצויים בטבע למוצר ייחודי שהוביל להקמת מפעל מצליח ולמותג עולמי.

מנקודת מבט פמיניסטית-תרבותית, ג'מילה הפכה את הידע העממי בצמחי מרפא – שנחשב לאורך דורות ל"נשי" ולעיתים אף שולי – למקור כוח והעצמה ולבסיס לעסק בינלאומי. בהיבט של הצטלבות זהויות, סיפורה מראה כיצד מגדר, דת ואתניות אינם בהכרח מגבלה, אלא יכולים לשמש קרקע פורייה ליצירת מודל נשי מעורר השראה. בדמותה של ג'מילה אפשר לזהות גם את החיבור בין סמכות מסורתית, שהעניק לה כבוד בקהילה, לבין סמכות כריזמטית שסחפה נשים וגברים להאמין ביכולתה לשנות מציאות.

את ג'מילה חיר מפקיעין פגשתי לראשונה לפני כחמש-עשרה שנה, בביקור שערכתי בחנות המפעל שלה בכפר. כבר אז ניכר כי מדובר באישה יוצאת דופן: דמות דתית, צנועה ומסורתית, אשר הצליחה להקים עסק בינלאומי מצליח המבוסס על צמחי מרפא מהטבע. עיניה של סבתא ג'מילה הבהיקו כאשר סיפרה על הכוח המרפא של הצמחים ועל הדרך שבה היא משלבת ידע עתיק עם יזמות מודרנית. התרשמתי לא רק מהסבונים והתמרקים שנמכרו על המדף, אלא גם מהמנהיגות הנשית ומהיכולת שלה לפרוץ את גבולות המסורת מבלי לנתק את עצמה מהשורשים.

במסגרת הקורס מבוא לסוציולוגיה ונתיב הכתיבה האקדמית, הנלמד בתואר הראשון בחוג לחינוך וחברה, ביקשתי מהסטודנטיות לבחון כיצד מושגים ותיאוריות סוציולוגיות מקבלים ביטוי בשטח. אחד המיזמים היה של הסטודנטית אסמהאן פארס בריק, שבחרה לראיין את סבתא ג'מילה כמודל להעצמה נשית ולפריצת דרך מגדרית בתוך חברה מסורתית. השיחה שלהן יצרה חיבור ייחודי בין התאוריה האקדמית שנלמדה בכיתה לבין חוויות חיות מהשטח.

פרקטיקה זו ממחישה את מושגו של דורקהיים על "סולידריות אורגנית": תלות הדדית בין פרטים שונים בחברה, היוצרת תחושת לכידות ושייכות גם כאשר קיימים ביניהם הבדלים דתיים ותרבותיים. באופן שבו פעלה, סבתא ג'מילה חיזקה לא רק את כוחה האישי אלא את הקהילה כולה. היא יצרה מקומות עבודה לנשים שנדחקו לשולי שוק העבודה, אפשרה להן לפרנס בכבוד את משפחותיהן, ופתחה בפניהן אופק חדש של השתלבות וצמיחה.

המסר המרכזי שעולה מסיפורה של סבתא ג'מילה הוא שהמסורת אינה בהכרח מכשול אלא בסיס לחדשנות. היא לא ניתקה את עצמה מהזהות הדרוזית או מהצניעות הדתית כדי "להתקדם", אלא הפכה את הידע שנמסר לה מאמה ומסבתה לקרקע שעליה בנתה עסק בינלאומי.

במונחים פמיניסטיים, מדובר בתהליך של היברידיות זהותית: שילוב בין זהות דתית-קהילתית לבין זהות מודרנית-יזמית. נשים רבות בחברות מסורתיות חוות קונפליקט בין שני העולמות הללו; ג'מילה הראתה שניתן לחבר ביניהם בהרמוניה, ובכך להוות בסיס לעתיד שוויוני ומכיל יותר.

אסמהאן, הסטודנטית שראיינה אותה, סיפרה כי יצאה מהמפגש אחרת. "הבנתי שאני יכולה לחלום בגדול, גם בתוך הקהילה שלי", היא אמרה. "השיחה עם ג'מילה נתנה לי אומץ לחשוב על עתיד שבו אני סוכנת שינוי בתוך החברה הדרוזית".

חווייה זו של העצמה אישית שחוותה אסמהאן, ואיתה הסטודנטיות כולן בקורס, ממחישה את ערכה של למידה חווייתית – מפגש אמיתי עם דמות מופת – כגשר בין התאוריה האקדמית לפרקטיקה של חיי היום-יום.

**לראיון המלא
לחצו כאן**

כפי שציינה אסמהאן בראיון, השיחה עם ג'מילה פתחה לה צוהר להתפתחות אישית. היא ראתה כיצד אישה דתית, בתוך חברה דרוזית שמרנית, פרצה תקרות זכויות, והצליחה להפוך ליזמת עסקית עולמית מבלי לוותר על אמונתה או על צניעותה. עבור אסמהאן, זו הייתה חוויה מעצימה בפני עצמה: היא הבינה שניתן לשאוף רחוק יותר ממה שנדמה, גם כאשר קיימים חסמים תרבותיים ומסורתיים. במונחים סוציולוגיים, ג'מילה שימשה כסוכנת שינוי חברתי כאשר הרחיבה את גבולות האפשרי לנשים. היא לא רק עיצבה מחדש את חייה שלה, אלא הפכה למודל לחיקוי עבור נשים רבות בחברה הדרוזית ואף עבורי עצמי.

כיום, מעסיק מפעלה של ג'מילה בפקיעין נשים וגברים מכל העדות – דרוזים, מוסלמים, נוצרים ויהודים – ובכך הוא מגלם הצלחה עסקית לצד יצירת מרחב עבודה רב-תרבותי המבוסס על שיתוף, שוויון וסובלנות. מרחב זה מהווה דוגמה חיה ליישום חזון הקריה האקדמית אונו לקידום חברה שוויונית ורב-תרבותית הלכה למעשה.

אסמהאן

כל סוף הוא התחלה

רגע היסטורי בקריה האקדמית אונו: המחזור הראשון של בוגרות (ובוגר!) התואר הראשון במדעי ההתנהגות, קיבל את התארים. **ד"ר דפנה ליבר**, מסכמת את המסע ומביטה קדימה

עבור רבות מהן, המסע לתואר היה הרבה יותר מהישג אקדמי. "לא רק תואר, סמל", אמרה ד"ר ליבר. "דור ראשון באקדמיה, חלוצים בתוך המשפחה, בתוך הסביבה שממנה באתם".

היא תיארה את המסע המורכב שעברו – קורסים אקדמיים דרשניים לצד קורסים שהזמינו אותם לנוע, לרקוד, לספר סיפור, לכתוב את הלב שלהם. למידה שדורשת יכולת אינטלקטואלית לצד אומץ רגשי ופתיחות.

בזמן שבו פרופסור טובה הרטמן, דיקנית הפקולטה, הציעה לד"ר ליבר להוביל את התוכנית, היא נכנסה לבית החולים לניתוח מיוחד – תרומת כליה לילדה קטנה שמעולם לא הכירה. "בחרתי לתרום איבר מתוכי מתוך אמונה עמוקה וערבות הדדית", סיפרה. כשהגיעה לנהל את התוכנית כמה חודשים אחר כך, היא הבינה שמדובר באותו עיקרון בדיוק – "להאמין בבני אדם, ביצירת שינוי, ביכולת האנושית לגעת ולהרבות טוב".

באולם הגדוש של הקריה האקדמית אונו התרחש השבוע רגע היסטורי – עשרות סטודנטיות ובוגר אחד קיבלו את התארים הראשונים בתוכנית למדעי ההתנהגות, לאחר שלוש שנות לימודים מאתגרות במיוחד. ד"ר דפנה ליבר, ראש התוכנית, לא הסתירה את התרגשותה כשעלתה לבאום. "לא התרגשתי כך באף אחד מהתארים שלי", פתחה, "הלב שלי מלא גאווה והתרגשות לעמוד כאן הערב, בטקס שהוא הרבה מעבר לנקודת ציון אקדמית".

המחזור הראשון החל את לימודיו באוקטובר 2021, בתקופה רחוקה מלהיות אידיאלית – שמאז התבררה כאידיאלית הרבה יותר מזו הנוכחית: המסככות עדיין היו חלק מהיומיום, הקמפוס עבר מהמבנה הישן לחדש, והמדינה חוותה תקופה סוערת של מחאה חברתית ומתחים פוליטיים שהגיעו לשיאם במלחמה האחרונה. "בין כל אלה לא רק שלא ויתרתי אלא שמחתם", אמרה ד"ר ליבר לבוגרים הנרגשים, "בחרתם ללמוד תחום שמבקש להקשיב, להבין, לרפא".

התוכנית עצמה מהווה חידוש משמעותי בנוף האקדמי הישראלי. בשונה מתכניות אחרות למדעי ההתנהגות, התואר בקריה האקדמית אונו משלב הכשרה מעשית ותעודה מקצועית בתחומים ייחודיים – כלבנות טיפולית, בישול טיפולי, משחק טיפולי או כלי העצמה אישית וחוסן נפשי.

"היו לא מעט הרמות גבה כשפתחנו את התוכנית", הודתה ד"ר ליבר. החששות היו מובנים: כיצד יתמודדו הסטודנטיות הצעירות עם עבודה טיפולית בשטח? איך ישלבו בין הלימודים התיאורטיים הכבדים לבין ההכשרה המעשית? אבל הבוגרים שעמדו באולם הם ההוכחה החיה שהאמונה הייתה מוצדקת.

בסיום הנאום, כשהתרגשות מילאה את האולם, סיכמה ד"ר ליבר: "אתם יוצאים לעולם עם כלים ויכולת אמיתית לשנות, לגעת, לעזור, לטפל. אתם המחזור הראשון, אתם הבכורות שלי ותמיד תהיו כאלה. אני מאחלת לכם שלא תפסיקו לשאול, להעמיק, לחקור ובעיקר להרגיש".

היא חתמה את דבריה במילות השיר של נעמי שמר: "עוד יש מפרש לכן באופק מול ענן שחור כבד. וכל שנבקש לו יהי". ואכן, המפרש הלבן כבר באופק. לו יהי.

המלחמה האחרונה הוסיפה נדבך נוסף לחוויה המשותפת. ד"ר ליבר עצמה שירתה במילואים כפסיכולוגית, וסיפרה על רגע מיוחד שחרט בה: "מתוך עשרות חיילים וחיילות בתוך התכוננות למצבי חירום רגשיים, פגשתי עיניים מוכרות – את מאי, אחת הסטודנטיות שלי, שם בתוך שירות המילואים. פתאום המרחב, הלימודים והחיים התחברו ברגע מרגש של משמעות והכרה עמוקה שהחזון מתממש".

המשפחות שמילאו את האולם לא נשכחו מעיניה של ד"ר ליבר. "אני רוצה להודות למשפחות שלכם על התמיכה, הסבלנות, ההכלה, הלב הפתוח", אמרה. "אתם זוכרים אולי את היום שהם עלו לכיתה א', את ההתרגשות של תחילת הלימודים האקדמיים, והנה עכשיו זה הרגע שבו הם מוסמכים להיות בוגרות ובוגר תואר ראשון".

החוק והסדר

סיכום יום העיון הייחודי – "גשר על מים סוערים" – על היחסים המורכבים שבין המשטרה לחברה הישראלית

החלק המרכזי והמרגש של היום היה הקרנת הסרט "עיניים שלי" של הבמאי ירון שני, חתן פרס אופיר לבימוי וזוכה פרסי בימוי, תסריט ועריכה לסרטו "עג'מי" שהיה מועמד לאוסקר ב-2010. הסרט מציג את סיפורו של קצין משטרה ותיק ומוערך שמתמודד עם מצבים אלימים ומורכבים על בסיס יומיומי, הן בעבודתו והן בחייו האישיים. המבט הישיר והבלתי מתפשר של שני על עולמו של השוטר הישראלי עורר תגובות רגשיות עזות בקהל.

לאחר ההקרנה התקיימה שיחה סוערת בין הבמאי לבין פרופ' רויטל סלע-שויביץ, סגנית דיקנית למחקר וראשת התמחות קרימינולוגיה בפקולטה למדעי הרוח והחברה. שני ענה בכנות על שאלות קשות מהקהל והסביר את הבחירות האמנותיות שלו בייצוג דמות השוטר. "הסרט היה חזק. הוא הציג רגשות ודילמות שלא נעלמות – והשיחה עם הבמאי איפשרה דיון סוער ומאתגר", סיפר אחד המשתתפים.

החלק האחרון של היום הציג משהו שונה – סדנת כתיבה רגשית תחת הכותרת "קו כחול דק – כתיבה בין זהויות", בהנחיית ד"ר הגר חגי' ברגר וד"ר מיכל ענבר, חברות סגל בקריה האקדמית אונו. הסדנה הזמינה את המשתתפים, ובמיוחד את השוטרים ועובדי שב"ס שביניהם, לחקור דרך כתיבה יצירתית את המתח בין הזהות האישית לזהות המקצועית, בין האדם למדים.

ד"ר הדר פרנקו-גלאור, ראשת התמחות קרימינולוגיה בחוג ליהדות ואחת ממובילות הכנס, סיכמה את היום: "בתקופה שבה מערכת היחסים בין המשטרה והחברה הישראלית מתוחה ומאתגרת, ניסינו להיות גשר על פני מים סוערים. הקבוצה המיוחדת במינה שהתכנסה כאן צללה באומץ לדיוני עומק, ויש לי את הזכות ללוות אותם וללמוד איתם ומהם, על האתגרים והמורכבות האישית, הרגשית והמקצועית".

בתקופה שבה מערכת היחסים בין המשטרה והחברה הישראלית נמצאת בתקופה מורכבת, התקיים בקריה האקדמית אונו יום עיון מיוחד במינו שביקש לבחון את המורכבות של יחסים אלה, תחת הכותרת "גשר על פני מים סוערים – משטרת ישראל והחברה הישראלית".

באירוע התכנסו יחד קבוצה ייחודית של משתתפים – סטודנטים לתואר שני ביהדות המתמחים בקרימינולוגיה, שוטרים פעילים, עובדי שירות בתי הסוהר ואנשי חינוך, שצללו יחד לדיוני עומק על האתגרים והמורכבות האישית, הרגשית והמקצועית של העבודה במערכת אכיפת החוק.

היום נפתח בהרצאה מרתקת של סני"צ ד"ר שלומי שטרית, ראש מדור היסטוריה ומורשת במשטרת ישראל, שעסקה בנושא "מהומות משטרה: האיום האסטרטגי של ריחוק מהקהילה". שטרית הציג ניתוח היסטורי ועכשווי של המתח המובנה בין תפקיד המשטרה כגוף אכיפה לבין הצורך שלה להיות חלק אינטגרלי מהקהילה. לאחר ההרצאה התקיים דיאלוג מרתק בין שטרית לבין ד"ר יעל ליטמנוביץ', חוקרת בכירה במרכז לביטחון לאומי ודמוקרטיה ומרצה באוניברסיטה העברית, שעסקה בהשלכות החברתיות של מדיניות השיטור בישראל.

"ההרצאה של שטרית הרחיבה לי את זווית ההסתכלות על תפקידה של המשטרה בקהילה", שיתפה אחת הסטודנטיות. המפגש בין נקודת המבט המשטרית לבין הפרספקטיבה האקדמית-ביקורתית יצר דיון פורה על האתגרים העומדים בפני המשטרה בחברה דמוקרטית מרובת זהויות.

בזמן שהשיח הציבורי על המשטרה נוטה להיות קוטבי ומתלהם, הכנס הוכיח שאפשר לנהל דיאלוג מורכב, ביקורתי אך מכבד, שמכיר בקשיים של כל הצדדים. כפי שציינה פרנקו-גלאור, החשיבות היא "להמשיך ללמוד, לשאול, ולשמור על הדיאלוג – גם כשהמים סוערים".

האירוע, שהתקיים במסגרת לימודי התואר השני בהתמחות קרימינולוגיה בחוג ליהדות, מדגים את המחויבות של הקריה האקדמית אונו לעסוק בסוגיות חברתיות בוערות תוך שמירה על מרחב אקדמי פתוח ומאתגר, שבו ניתן לבחון את המציאות הישראלית המורכבת מזוויות מרובות ולחפש דרכים לבנות גשרים – גם כשהמים סוערים במיוחד.

המשתתפים לא חסכו בשבחים על האירוע. "לא ציפינו שיום עיון אקדמי יהיה כל כך מגוון ומעורר מחשבה", אמר אחד הסטודנטים. אחרת הוסיפה: "יום מרתק. כל חלק היה שונה מהקודם. כל הכבוד ותודה גדולה להדר על אפשרות ללמוד באופן יצירתי ומיוחד".

יום העיון הצליח למעשה להביא לשולחן אחד אנשים מעברי המתרס השונים של השיח על משטרה וחברה: אקדמאים ביקורתיים, שוטרים פעילים, סטודנטים צעירים ואמנים. השילוב בין הרצאות אקדמיות, אמנות קולנועית וסדנת כתיבה יצירתית הדגים גישה חדשנית לעיסוק בנושאים כואבים ושנויים במחלוקת.

במוקד ההשפעה

כשהאקדמיה פוגשת את השטח: מעבדת אימפקט מכשירה דור חדש של מנהלי חינוך וחברה לשיתופי פעולה וקידום יוזמות חינוכיות-חברתיות

נמדדת לא ב"שורת רווח" אלא בהשפעה חברתית. איך מעצבים שירותים חברתיים לקהילות ותרבויות שונות? מה זה אימפקט ואיך מתכננים ומוודים אותו? אלה השאלות שעומדות בלב התוכנית.

במסגרת מסלול אונו-אימפקט, הסטודנטיות והסטודנטים לומדים תיאוריה ובמקביל מלווים ארגונים חברתיים וציבוריים אמיתיים כדי להרחיב את ההשפעה החברתית. בהנחיית סגל המרכז, מפתחים צוותי הסטודנטים תוכניות אסטרטגיות להשפעה חברתית, מנתחים את האקוסיסטם הארגוני, ומפתחים מודלי עבודה ותוכניות חברתיות עבור ארגונים שזקוקים לסיוע מקצועי?

בעולם שבו ארגונים חברתיים נאבקים על משאבים מוגבלים ומתמודדים עם אתגרים מורכבים, נולדה בקריה האקדמית אונו יוזמה ייחודית – מעבדת אימפקט. המעבדה, בהובלת ד"ר גלי סמבירא וד"ר מירי גולדרט, משלבת באופן חדשני בין לימודי תואר שני בחינוך לבין עבודה מעשית עם ארגונים חברתיים וציבוריים, ומכשירה דור חדש של מנהלים שמבינים איך יוצרים השפעה חברתית אמיתית.

התוכנית מתבססת על הבנה עמוקה שניהול בסביבה חברתית וציבורית הוא מקצוע בפני עצמו: לא רק העברת מיומנויות ניהול בסיסיות מהמגזר העסקי, אלא פיתוח אסטרטגיות וכלים ייחודיים לארגונים שההצלחה שלהם

תואר שני עם אימפקט חברתי

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College
הפקולטה למדעי הרוח והחברה

"הרעיון הוא ידע מהשדה - המפגש הבלתי אמצעי עם השדה והיכולת לעבור מסקירות ספרות וניתוחים אקדמיים של סיטואציות לתכלס איפה זה פוגש את הארגון בפועל", מדגישים במעבדה. "זה מאוד מעניין ומאתגר לסטודנטים לפגוש את זה ככה. פתאום דברים שאפשר לכתוב אותם בעבודה אקדמית פוגשים את המציאות והם יותר מורכבים".

החווייה הזו משנה את הסטודנטים. כשהם עורכים ראינות עם האקוסיסטם של הארגון, כשהם מנתחים את האתגרים האמיתיים ולא רק התיאורטיים, כשהרעיונות שלהם צריכים לעבוד במציאות ולא רק על הנייר - הם מגלים את המורכבות האמיתית של ניהול חברתי.

עבור הארגונים עצמם, השותפות עם המעבדה היא הזדמנות נדירה. "זה מאוד משמעותי לארגון בעיקר בגלל התיווך שלנו", מסבירים המובילים. "שנינו מלווים ארגונים כאנשי מקצוע, זה מביא הרבה ערך לארגונים כי זה מאפשר להם לצאת מהיום-יום ולהתמודד עם האתגר, כי לא היה להם פנאי ומשאבים".

מעבדת אימפקט היא יותר מתוכנית אקדמית - היא מכשירה קהילה מקצועית בהתהוות. קהילה של מנהלי חינוך וחברה שמבינים שניהול חברתי הוא מקצוע, שיוזעים איך יוצרים השפעה חברתית "מלמטה בגדול", שמסוגלים לחבר בין שחקנים שונים ובין אסטרטגיות חברתיות, ושיוזעים לפצח איך משלבים בין המגזר הציבורי לחברה האזרחית והקהילה העסקית כדי לשפר את השירות החינוכי-חברתי.

בעולם שבו האתגרים החברתיים הולכים ומתעצמים, התוכנית בקריה האקדמית אונו מוכיחה שאפשר לחבר בין האקדמיה לשטח באופן שמעשיר את שניהם. הסטודנטים יוצאים עם כלים מעשיים וראייה מערכתית, והארגונים החברתיים מקבלים תמיכה מקצועית שמאפשרת להם להגדיל את האימפקט שלהם. זהו ווין-ווין, אירוע שבו כולם מרוויחים, אבל יותר מכל - מרוויחה החברה הישראלית.

"אנחנו משדכים בין ארגונים ויוזמות חברתיות לבין סטודנטים במסלול חינוך תואר שני", מסבירים מובילי התוכנית. "העיקר הוא לעזור להם באתגר ניהולי שהם מתמודדים איתו ולא יכולים לעשות אותו ביום-יום, וכך תוך כדי התהליך הסטודנטים לומדים על אתגרים של ארגונים חברתיים והיכולת לעשות אימפקט משמעותי".

הארגונים שנבחרים לתוכנית הם בדרך כלל ארגונים קטנים ובינוניים שזקוקים לאותו "אקסטרה" כדי להשיג את האימפקט הראוי. בשנה שעברה, למשל, עבדו הסטודנטים עם "עתידה" - ארגון שמקדם נשים חרדיות לצה"ל. השנה הם עובדים עם "חרדים לקצב", יוזמה חברתית שמשתמשת בקפוארה ככלי לגישור וחיבור בקהילה החרדית, ועם פנימיות על תפיסת התפקיד של המדריך החינוכי, שם זוהה ואקום שדורש מענה מקצועי.

המעבדה פועלת על פי שלושה עקרונות מנחים. הראשון הוא "קולקטיב אימפקט" - תפיסה שמכירה בכך שכדי ליצור השפעה חברתית וחינוכית אמיתית, יש צורך בשותפות בין שחקנים שונים. המגזר הציבורי, החברה האזרחית והקהילה העסקית צריכים לעבוד יחד במסגרת פעולה משותפת כדי ליצור שינוי חברתי או שירותים חברתיים טובים יותר.

העיקרון השני הוא "מלמטה בגדול" - גישה המבינה שככל שהבעיה מורכבת יותר, כך גדל הסיכוי שהפתרון יימצא בשטח ולא במשרדים הממוזגים. התוכנית מדגישה את הצורך במנגנוני תקשורת רוחביים כדי לייצר השפעה רחבה שמתחילה מלמטה ומתפשטת לרוחב, ולא נכפית מלמעלה למטה.

העיקרון השלישי הוא "מיקרוקוסמוס של נקודות מבט" - הכרה בכך שידע זהותי הוא בעל ערך ומשמעות ארגוניים וחברתיים לא פחות מידע אקדמי. צוותי המשימה של אונו-אימפקט משקפים את הגיוון בחברה הישראלית, תוך ניצול היתרון של הקמפוסים הרב-תרבותיים של הקריה האקדמית אונו.

מאולם לאולם

מוסיקה שחוצה גבולות: בית הספר למוסיקה של הקריה האקדמית אונו בשני אירועים מרגשים

האהובים. לצידה ישב איתמר ארגוב, שנמנה בין סגל הקריה, הממשיך לשאת בגאון את מורשת אביו סשה ארגוב. נוכחותם של שני אורחי הכבוד הללו הדגישה את החיבור הרב-דורי שמתקיים בבית הספר בין המורשת המוסיקלית הישראלית לבין הדור הצעיר של היוצרים.

בוגרי בית הספר לקחו חלק פעיל בהופעה: ענבל רוזנהויז בעיבודים ובניצוח, וניצן אופיר, מתן עובד, אושי מסאלה, אביה קוטא, רוני פובולוטסקי, גאיה אלבס, זהבה ורוני ישראלי בשירה. השתתפותם הוסיפה נופך מיוחד ומרגש לערב, והדגימה את הרצף החינוכי והאמנותי שמתקיים במוסד.

הקונצרט נפתח בהרצאה מרתקת של ד"ר אורי לשמן, שהציב זרקור על גדולי היוצרים של הזמר העברי – סשה ארגוב, משה וילנסקי, דובי זלצר, מתי כספי ועוד – דרך הסיפורים שמאחורי השירים שעיצבו את פס הקול של חיינו. ההרצאה העמיקה את החוויה המוסיקלית והעניקה הקשר תרבותי

בחודשים האחרונים הוכיח בית הספר למוסיקה של הקריה האקדמית אונו שוב את מקומו המרכזי בנוף המוסיקלי הישראלי, עם שני אירועים יוצאי דופן שמדגישים את הגישה הרב-תחומית והחדשנית של המוסד. תחת הובלתו של המאסטרו ירון גוטפריד, מנהל בית הספר, חתן פרס ראש הממשלה למלחינים ומוסיקאי רב-תחומי המגשר בין מוסיקה קלאסית, עכשווית וג'אז, הסטודנטים והבוגרים זוכים להזדמנויות ייחודיות להתפתח ולהציג את כישורונם על במות מרכזיות.

האירוע הראשון היה קונצרט הגאלה שנערך בתחילת אוגוסט, אשר סיכם את העונה השנייה של סדרת "מסע מוסיקלי מחוץ לקופסא". הקונצרט החגיגי היה חיבור מרהיב בין מוסיקה ישראלית קלאסית לבין הקסם הברזילאי של הסמבה והבוסה נובה. על הבמה ניצח ביד בוטחת המאסטרו גוטפריד, שהוביל את התזמורת הסימפונית הישראלית ראשון לציון לביצועים מרהיבים ומדויקים.

לצד התזמורת ניצבו סטודנטים מוכשרים ממסלול הלחנה ועיבוד למסך ולבמה של Ono Music שהגישו עיבודים סימפוניים מקוריים ומרגשים לשירי מופת של ענקי הזמר העברי – סשה ארגוב, יוני רכטר, מתי כספי, ונורית הירש. הביצועים הנהדרים של זמרות, זמרים ונגנים מבית הספר הצטרפו לתזמורת והפיחו חיים חדשים בקלאסיקות הישראליות.

נוכחותה של נורית הירש עצמה בקהל הוסיפה משמעות מיוחדת לערב. הירש, כלת פרס ישראל בתחום הזמר העברי, שהלחינה למעלה מ-1,600 שירים לאורך קריירה של יותר מחמישים שנה, זכתה לשמוע עיבודים חדשים לשיריה

באירוע נכחו דמויות מפתח משני המוסדות: המאסטרו ירון גוטפריד מבית הספר למוסיקה, מיטל אבוקסיס ראשת בית הספר לקולנוע ותקשורת של סמינר הקיבוצים, ענבר דקל המנהלת האדמיניסטרטיבית, וצוות יחסי הציבור. הנוכחות הבכירה הדגישה את החשיבות שמייחסים שני המוסדות לשיתוף הפעולה הזה.

ההכרה בעבודה המוסיקלית המצוינת הגיעה בסוף האירוע עם הכרזה על הזוכים בפרס הפסקול הטוב ביותר. המקום הראשון הוענק ליהונתן פרלמן על המוסיקה לסרט "רן", והמקום השני לעומר גולד על המוסיקה לסרט "האחות הכי טובה". הפרסים הללו לא רק מכירים בכישרון של הסטודנטים, אלא גם מעניקים להם את הביטחון והלגיטימציה להמשיך ולפתח את הקריירה שלהם בתחום המוסיקה לקולנוע.

שני האירועים הללו ממחישים את הגישה הייחודית של בית הספר למוסיקה בקריה האקדמית אונו. תחת הובלתו של גוטפריד, שהביא איתו ניסיון עשיר מעבודה עם התזמורות המובילות בארץ ובעולם – מהפילהרמונית הישראלית ועד לתזמורות בינלאומיות בנרמניה, ספרד, סין וארצות הברית – בית הספר מקדם גישה רבת-תחומית שמכניסה את הסטודנטים למציאות המורכבת של עולם המוסיקה המודרני.

המארגנים מציינים כי העונה הבאה של "מסע מוסיקלי מחוץ לקופסה" כבר מוכנה ומלאת הפתעות. עם מנהיגות אמנותית חזקה, סטודנטים מוכשרים, ושיתופי פעולה פוריים עם מוסדות מובילים.

והיסטורי לביצועים שבאו אחריה.

מעט לפני כן, התקיים בסינמטק תל אביב אירוע מרגש מסוג אחר לגמרי – הקרנת סרטי הנמר של בית

הספר לקולנוע ותקשורת

של סמינר הקיבוצים, בשיתוף

פעולה פורה עם הסטודנטים

למוסיקה לקולנוע מבית הספר למוסיקה Ono Music – שיתוף הפעולה הייחודי הזה חיבר בין הדור הבא של הבמאים לדור הבא של המלחינים, כשכל סרט קיבל רובד חדש, עמוק ומרגש בזכות פסקולים מקוריים שכתבו הסטודנטים של אונו.

הפרויקט הונחה על ידי יואב שמש, מרצה בבית הספר למוסיקה, שליווה את הסטודנטים בתהליך יצירת הפסקולים. העבודה המשותפת בין שני המוסדות הדגימה כיצד שיתופי פעולה בין-מוסדיים יכולים להעשיר את החוויה הלימודית ולהכין את הסטודנטים לעולם המקצועי שבו עבודת צוות בין דיסציפלינות שונות היא חיונית.

תואר שני בחינוך

שילוב לימודים בזום ובכיתה | פעם בשבוע | 4 סמסטרים רצופים

תואר שני M.A. בחינוך

בחינוך מיוחד | בחינוך הגיל הרך |
בספורט | בטכנולוגיות למידה ו-AI |
בניהול וארגון מערכות חינוך

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

”

לומדים היום –
מובילים מחו.
זה לא רק תואר,
זו קריירה,
זו שליחות,
זו הזדמנות.

”

מיכל אוחנה,
בוגרת התואר השני בחברה ואמנויות,
מחנכת בבית הספר אהוד מנור, פ"ת
וזוכת פרס החינוך הארצי מטעם
משרד החינוך.

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

בית הספר
לחברה ואמנויות

הקריה האקדמית אונו

Ono Academic College

טל' 03-5311888 | www.ono.ac.il | info@ono.ac.il

[מוזמנים לבקר בעמוד הפקולטה שלנו](#)